

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/123/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109221786
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1109221786.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobkyne: C. I. U. P. Z. Á. E. I. U. Z. Á. , G.Á. V. XX.X.XXXX, E. K. K., Y. Č.. XXXX/X, zastúpená Mgr. Romanom Tomanom, PhD., Nové Zámky, Zelený raj č. 20, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Račianska č. 71, o zaplatenie náhrady škody vo výške 20.504,80 €, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 15. júna 2021, č. k. 22 C 199/2009-209, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 15. júna 2021, č. k. 22 C 199/2009-209, m e n í tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I. uznesením zo dňa 15.6.2021, č. k. 22 C 199/2009-209, rozhodol o trovách konania tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania podľa miery úspechu vo výške 45,2 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. a vecne tým, že žalobkyňa sa žalobou v prejednávanej veci domáhala zaplatenia sumy 20.504,80 € s prísl. titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 12.1.2015, sp. zn. 22 C 199/2009, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.207,01 € titulom náhrady škody a nemajetkovú ujmu vo výške 8.000,-€, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie nerozhodol. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 9 Co 457/2015, právoplatným dňa 27.12.2017, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. S poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,2 % z dôvodu, že miera úspechu žalobkyne bola vo výške 45,2 %.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t. j. z dôvodu, že predmetné rozhodnutie bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Uviedla, že žalobkyňou uplatnený nárok, ktorého posúdenie bolo predmetom tohto konania, bol nárokom na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej pri výkone verejnej moci v režime zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobkyňa si svoj nárok uplatnila v celkovej výške 20.504,80 € s príslušenstvom, t. j. jednalo sa o presne špecifikovaný a kvantifikovaný nárok žalobkyne na peňažné plnenie voči žalovanej. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania a právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila dôvodnosť svojho nároku do výšky 9.270,01 € a vo zvyšnej časti predstavujúcej 11.234,79 € bol nárok

žalobkyne právoplatnými rozhodnutiami súdov vydanými v tomto konaní (rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 12.1.2015, č. k. 22 C 199/2009-147, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.10.2017, č. k. 9 Co 457/2015-171) vyhodnotený ako nedôvodný a žaloba bola v tomto rozsahu zamietnutá. S poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1 a § 255 ods. 2 C.s.p. konštatoval, že z pomeru žalobkyňou uplatneného nároku (20.504,80 €) k právoplatne priznanej peňažnej náhrade (9.270,01 €), resp. k právoplatne zamietnutej časti tohto nároku (11.234,79 €), je zrejmé, že v konaní dosiahla väčší procesný úspech žalovaná, a to v rozsahu 54,79 %. Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 45,21 %. To znamená, že na účely posúdenia celkovej úspešnosti v zmysle citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nemožno žalobkyňu považovať za úspešnú stranu, ktorej s ohľadom na výsledok sporu vznikol voči žalovanej nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie vychádzajúce z takéhoto právneho posúdenia, aké prijal i súd prvej inštancie, je rozhodnutím v rozpore s citovanou právnou úpravou náhrady trov konania v civilnom procese. Odvolateľ poukázal na to, že ak by súd mal priznať niektorej zo strán tohto sporu nárok na náhradu trov konania, mala byť touto stranou v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., a s ohľadom na výsledok sporu žalovaná, ktorej čistý procesný úspech v konaní predstavoval 12,58 %. Žalovaná si však nárok na náhradu trov konania neuplatňovala, a preto najvhodnejším a zákonne konformným spôsobom rozhodnutia súdu o nároku na náhradu trov konania by bolo rozhodnutie podľa § 255 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého by okresný súd rozhodol, že nárok na náhradu trov konania v danom prípade s ohľadom na uvedený výsledok konania nemá žiadna zo strán tohto sporu. Odvolateľka navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej nevyjadřila.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 C.s.p. zmeniť.

5. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (2).

6. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaná) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

7. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 20.504,80 €, bola úspešná v časti o zaplatenie 9.270,01 €. Jej úspech v percentuálnom vyjadrení predstavuje 45,21 % ($9.270,01 : 20.504,80 = 0,4521$; $0,4521 \times 100 = 45,21$). Úspech žalovanej potom v percentuálnom vyjadrení predstavuje 54,79 % ($100 - 45,21 = 54,79$). Čistý úspech žalovanej potom predstavuje 9,58 % ($54,79 - 45,21 = 9,58$). Vzhľadom na úspech žalobkyne a žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie (čistý úspech žalovanej v konaní predstavuje menej ako 10 %) možno konštatovať, že úspech obidvoch strán sporu je takmer rovnaký. Z uvedeného dôvodu, keďže súd prvej inštancie pri posúdení miery úspechu strán sporu nesprávne interpretoval ustanovenie § 255 C.s.p., bolo potrebné jeho rozhodnutie, ktorým žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,2 %, zmeniť tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného konania.

9. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

10. V súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania tak, že procesne úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, keďže táto si v odvolacom konaní žiadne trovy neuplatnila a vychádzajúc zo spisu jej ani žiadne trovy konania nevznikli.

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).